

Tårar fälte, då herren, handelsmannen ifrån Jacobstadh, den ehreborne och w...

Uhrlander, Tobias Tobiae

82 Aa 227 Svart

National Library
of Sweden

Lärar fälte,

Da Herren/ Handelsmannens ifrån Jacobstads/ den Erebörne och Wälachtade

Herr HENRICH SVARTZ

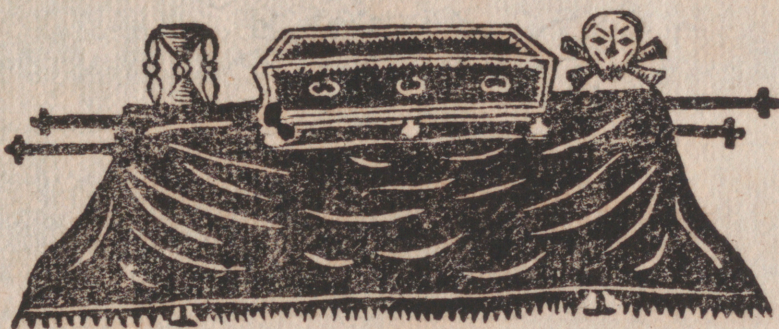
I lifstiden älskelige/ men nu mera hos Gud salige SON

ERICH SVART,

Efter swär utfländen sjukdom asted med döden i Kongl. Residentz Staden Stockholm den 22. Octobris 1742. och af ett hederligt medfölje beledsagades til sit hwiilorum den 26. derpå följande uti S:t Catharinæ Kyrckia.

Wälment framgifwit af de Sorgbundnas
Hörsamste tienare

T: T. UURLANDER.
Hösterbotninge

Du dödd en grymma dödd / som blifwer allas
Anda /
Och wil til jord igen / des Egendom tilsända/
Har tu ej än upfoljt / på denna tid titt mäkt
Af Marcis bujars blod / som stuyat för din
Skätt.

Du har båd tid och jämt utöfwat dina luster /
Förhärjat och förddt på alla werldsens luster /
Bortdröfwat rakom mod / och hieltar slagit nid /
Män det nu wor' uog tid / at täncka uppå frid.

Men si man har försökt / af hwad natur och sinne /
Du är och warit / när man fordna tidens minne
Erhindrar sig / ej du nå'n friad ut din hand /
Ej fattig eller rijk / ej Städer eller Land.

Då man sig achta tänckt / så wädrar du up spären /
Dch stonar wid titt synd ej Herden eller fåren /
Ej achtar om det wor / en Moder BARN ell' Far /
Så u'e säjom hem / du altid för dig rar.

At du ett öde är / må jag rent ut bekänna /
Och kan ej föra ut dit mord med någon penna /
Men lämna åter det / at du som skördmän bör
Uthugga alt / hwad som din läja kommer idr

Exempel har du wist / på denna TERNES spåda /
Som tänckt Förältrar sin i deras alder glåda /
De reste från det land / hwar du war herre i /
Förmodandes ett måhl därstäds för dig ej bli.

Hwad halp? du skull doch med / hwad mände Flychten båta?
Du wisse at du kan orsaka kinder wåta
Hwar hållt som du det wil / ej blåt uppå de fält
Där du mång tusend lif til måhl för pilen stält.

Doch tänck et Enda BARN / uti sin sägsta blomma /
Som hade kunnat bli / Förältrar sin til fromma
Uti des alderdom / har du nu röfwat bort :
Ach skönsta Hgna-lust / din tid war ganska kort.

När Far och Moder ment / på främmand' ort sig hägna /
Dch där utaf sit BARN i ångslan stundom sägna /
Då öfke du des wee / mångfaldigt deras sorg :
Så aldels finnes ej mot sig nå'n säker borg

Doch hielper intet mer en dylig sorg beklaga /
Han wandrat samma wäg / som alla skola taga /
I jordens mörcka rum / den alles moder är
Dch wåra kroppar mång / med hud och ben förtår :

Ly lyder nu af sorg Eht hårt beklända hjertra /
Dch fattet denna tröst : Er saknad / suet och smärta
Härkoamer af Guds hand / som tagit sit igen /
Hos honom så I wist hwarandra träffa än.

Han är bewarad wäl i Jesu lufwa sköte /
Titt längren stadigt / at hwarandra giora möte :
När I ha'n handlat wäl / så så I räkas där /
Omfamna EDER SON / som I nu sörjen här.

Tahl af den Döda.

At tåre källan nu aftana /
Fast jag af ER högt älskad war /
GUD har WIG wågen welat bahna
Til sig / där IIG fått godt förstwar
Hos GUD min troana Fader liär /
Uti hwaras frälse IIG nu är.

IIG hoppas min Förältrar kära
I denna boning träffa så /
Ther GUD DES wil den nåd föråra
Tillsamman så i prydnad stå /
Med armars slutand om hwaran
Hos GUD wår dyre Frälserman.

Erlich Svartz

Erlich Svartz

Erlich Svartz

Erlich Svartz

ERLICH SVARTZ.

Erlich Svartz

Erlich Svartz

T. T. UHLANDER
Büchler

Erlich Svartz

Erlich Svartz

Erlich Svartz

Erlich Svartz

Erlich Svartz

Erlich Svartz

Erlich Svartz

Erlich Svartz

Erlich Svartz

Erlich Svartz

Erlich Svartz

Erlich Svartz

Erlich Svartz

Erlich Svartz

Erlich Svartz

Erlich Svartz

Erlich Svartz

